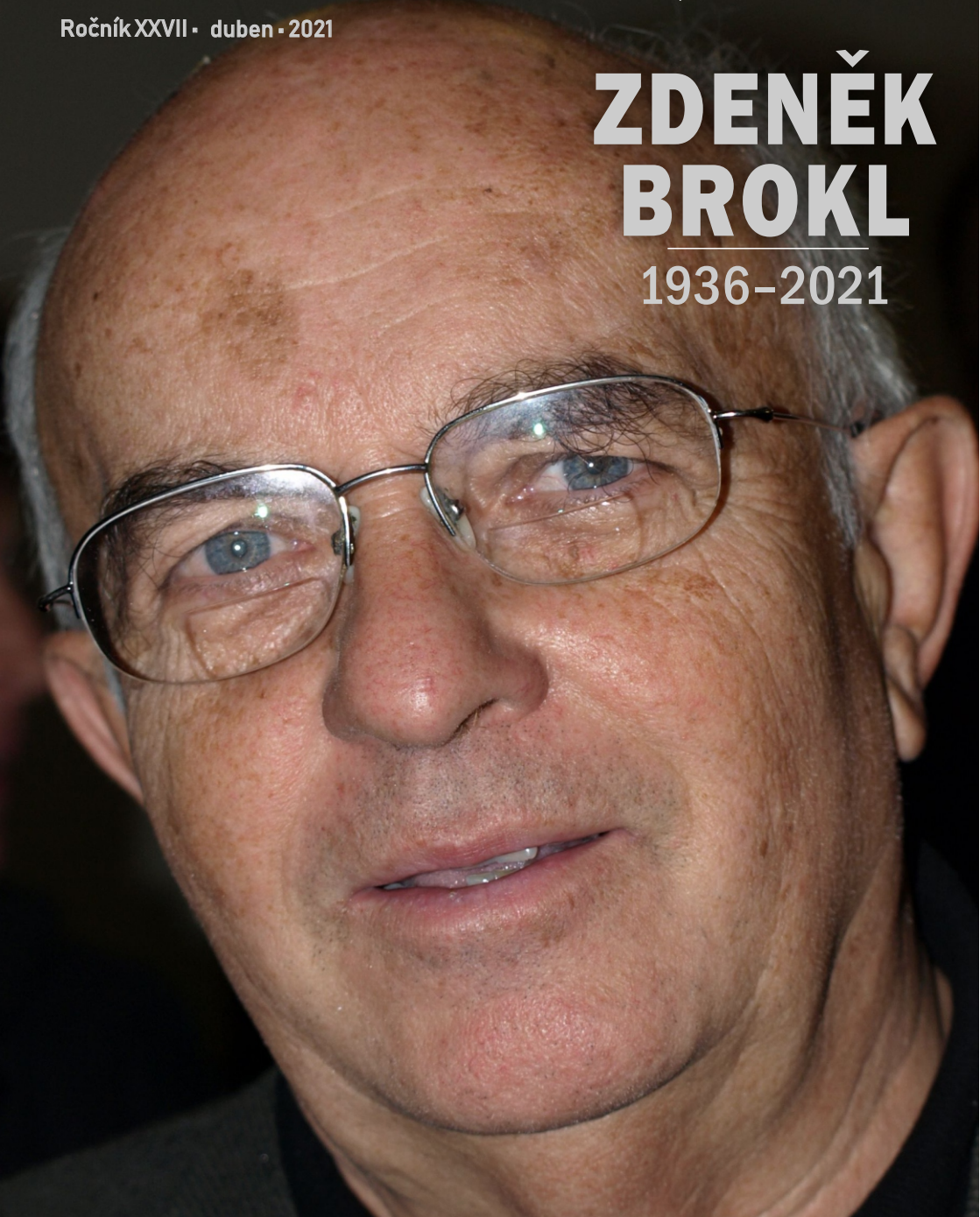

KOMPAS

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

Ročník XXVII • duben • 2021

**ZDENĚK
BROKL**
1936–2021

2	Kalendárium	
3	Sborová kronika	Josef Vávra
3	Vzpomínka na Zdeňka Brokla	
5	Vzpomínka na Jiřího Vrubla	Lenka a Markéta Broklová
7	Aprílový rozhovor s Kulískovými	Milan Hluchý
11	Zapomenuté výročí?	rozhovor vedla Lenka Broklová
12	Letopisy	Jiří Zouvala
14	Z jednání staršovstva	Josef Vávra
16	Duben v našem sboru	staršovstvo

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli:
David Fajfr, archiv rodiny Broklových a Kulískových a
webové stránky.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ
Brno Kounicova 15;

kazatel:

Daniel Komrská
tel.: 777 004 861

kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17 až 19) – tel.: 530 342 302

<https://www.facebook.com/cirkev.bratska.kounicova>

Pobočka Diakonie:
Noemi Komrsková – tel.: 777 004 821

Kalendárium

1. 4. – Mezinárodní den ptactva – na připomínku podepsání Konvence o ochraně užitečného ptactva z roku 1906.
2. 4. – **Velký pátek.**
2. 4. 2001 – v Brně otevřena nová budova Moravské zemské knihovny na Kounicově ulici.
4. 4. 1911 – v Praze narozen český spisovatel, autor knih pro děti Václav Čtvrtek.
6. 4. 1971 – v New Yorku zemřel ruský hudební skladatel Igor Stravinskij.
8. 4. 1921 – v Nové Říši narozen hudební skladatel a klavírista Jan Novák, který působil v letech 1948–1968 v Brně, jehož čestným občanem byl jmenován v roce 2006 in memoriam. V dubnu 2011 byly jeho ostatky převezeny z německého Ulmu na brněnský Ústřední hřbitov, kde byly uloženy na čestném pohřebišti.
9. 4. 1821 – v Paříži narozen básník Charles Pierre Baudelaire.
12. 4. 1931 – ve Starém Městě u Frýdku narozen muzikolog, hudební kritik, publicista a profesor na Masarykově univerzitě Rudolf Pečman.
12. 4. 1961 – první let člověka do vesmíru – Jurij Gagarin s lodí Vostok 1 provedl 108 minut dlouhý (neúplný) oblet Země.

► pokračování na straně 10

KOMPAS

Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 25. 4. 2021.
Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), Josef Vávra (gou@email.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), copy Martin Kulíšek.
Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-mail. Děkujeme.

duben 2021

Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?
Římanům 8,31

KDY	KOMU	PROČ
1. 4.	bratru Janu Česnekovi z Brna	77 let
7. 4.	sestře Ivaně Nedělkové z Brna	75 let
17. 4.	bratru Eduardu Klamkovi z Brna	72 let
20. 4.	bratru Antonínu Neuhybelovi z Brna	93 let
29. 4.	bratru Ladislavu Jílkovi z Bohumilic	75 let
30. 4.	bratru Stanislavu Herníkovi z Brna	93 let

KŘEST A PŘIJETÍ DO SBORU

♦ V neděli 28. března byla pokřtěna a přijata za členku sestra **Ema Bagarová**.

Vzpomínka na bratra Zdeňka Brokla

(8. 5. 1936 – 3. 3. 2021)

Náš tatínek sice prožil celý život v Brně, ale byl úzce spjat také s Vysočinou, odkud pocházeli jeho rodiče a kde se v Poličce narodil. Brzy se rodina přestěhovala do Brna na Bašty, kde se po čtyřech letech narodila jeho sestra Jitka.

Prázdniny většinou trávil u svých prarodičů na Vysočině v Krásném, stejně jako poslední rok války, kdy rodiče chtěli obě děti chránit před možným bombardováním Brna. Tatínek na toto období velmi rád vzpomínal.

Od dětství byl vychováván ve víře a celá rodina navštěvovala sbor dnešní Církve bratrské zde na Kounicově ulici. Tady prošel nedělní besídkou, dorostem a mládeží a již v této době se tvořila přátelství, která trvala po celý život. Zde založili se svými vrstevníky chlapecký klub Blesk Rychlých šípů, později se jejich aktivity přeměnily v jízdy na motorkách. Především se ale setkávali s vírou v Pána Ježíše, kterou i pro sebe vnitřně přijal při jedné večerní cestě z mládeže, a která ovlivnila celý jeho život.

V mládeži se také seznámil se svou pozdější manželkou Miroslavou, rozenou Dostálovou, se kterou se v roce 1961 oženil. Později se jim narodily dvě dcery – Lenka a Markéta.

Na stavební fakultě Vysokého učení technického v Brně vystudoval obor vodní stavby. Na umístěnkou měl nastoupit do Ostravy, ale spolužák z Ostravy, který dostal umístěnkou do Brna, si ji s ním vyměnil, a tak začínal jako stavební technik v nově vytvořeném podniku Vodohospodářské stavby Brno. Zde pracoval i po roce 1990, kdy se stal technickým ředitelem nově přetvořené firmy IMOS Brno. V důchodu potom dojížděl do IMOSu Břeclav.

Jeho život byl však nejvíce spjat s naším sborem. V době před naším narozením tady několik let vedl mládež, s mnohými tehdejšími členy, dnes většinou sedmdesátníky, ho pojila až do konce života mnohá přátelství. A tak děkujeme vám všem z této generace, kteří jste i v jeho posledních letech a chvílích na něho nezapomněli, telefonovali jemu i nám a modlili se za něho. Později se jako člen staršovstva podílel na práci tohoto sboru, vedl nedělní podvečerní setkávání s rozličnými programy a další. Měl také řadu přátel z jiných sborů i církví.

Jeho vztah k Vysočině se ještě prohloubil v roce 1980 koupí chaty v Pusté Rybné. V dětství jsme zde trávili řadu víkendů i část

prázdnin a oba naši rodiče si představovali, že sem budou v důchodu hodně jezdit, což se do smrti naší maminky v roce 2014 dělo.

Po otevření hranic se uskutečnilo jeho další přání – navštívit řadu svých známých v zahraničí, se kterými si od mezinárodního setkání mládeže v roce 1968 v Německu mohl pouze dopisovat. Rád četl, navštěvoval výstavy, známa i neznámá místa, ale spíše autem než pěšky, odpočíval i prací na chatě, zajímal se o židovství, rád vařil.

Posledních sedm let života těžce nesl smrt naší maminky, ale chuť k životu neztratil. Vyhledával různé akce a setkání. Snažil se být co nejvíce soběstačný, což se mu s Boží pomocí až do léta loňského roku dařilo. V této době se ještě více upínal k víře, k modlitbám a k Pánu Bohu. Na podzim mu začaly ubývat síly, chodil na krátké procházky už jen s námi. Přesto se o sebe staral sám. V prosinci ho začal oslabovat rychle rostoucí nádor na slinné žláze a situace se ještě zkomplikovala, když mu byl při přijetí do nemocnice diagnostikován bezpříznakový covid, který odsunul operaci. Po čtyřech dnech doma po částečném kolapsu organismu byl přijat do nemocnice, jeho zdravotní stav se začal ještě více komplikovat, den ode dne mu ubývalo sil, i když lékaři se ho stále snažili rehabilitovat a připravit na operaci. V úterý 2. března se jeho stav velmi výrazně zhoršil a nám bylo umožněno ho navštívit. I když se zdálo, že vůbec nevnímá, na rozloučení k nám zdvihl ruce a mírně zamával. Následující den, ve středu 3. března, nad ránem zemřel.

I když je to pro nás, jeho sestru i ostatní v rodině smutné a bolestné a věřili jsme ve zlepšení, nakonec jsme rádi, že jeho utrpení nebylo dlouhé a že odešel k Pánu Bohu v klidu a pokoji.

► *Lenka a Markéta Brokelovy*
(z pohřebního rozloučení – upraveno)

Vzpomínka na bratra Jiřího Vrubla

Několik střípků – vzpomínek
na naši společnou cestu víry životem

(7. 9. 1957 – 25. 2. 2021)

Setkání první. Leden 1979, Karlovice v Jeseníkách. V průběhu lyžařského výcviku na VŠ se setkávám s kamarádkou Irenou, která je se svým chlapcem na lyžích. Zvou mě večer k nim do chaty a já se poprvé setkávám s výrazným mladým extrovertem, který mi celý večer líčí, jak je fantastické žít s Kristem. U toho hraje na kytaru a sprádá plány, na které hory pojedou v létě.

Jaro 1979. Pravidelně se setkáváme na schůzkách mládeže CB v Brně na Lenince. Jedním z vedoucích mládeže je náš společný kamarád Petr Raus, který se svými spolužáky Jirkou a Irenou strávil na počátku jejich víry tisíce hodin přemýšlením o Pánu. V době našich studií jsou studenti VŠZ mimo jiné i

díky nadšení Jirky a nás dalších studentů VŠZ občas převažující částí mládeže brněnského sboru CB. Někdy se nás na mládeži sešlo ze zemědělků i více než 70.

Společné zkoušky zpěvu. Nadšení mládežníci se setkávají na společných zkouškách sborového zpěvu v téměř poloprofesionálním pěveckém sboru. Uchvacují nás renesanční moteta G. P. Palestriny, staré bratrské chorály i moderní Ebenova mše.

Léto roku 1980. Jaksí náhodou zjistíme, že dozrál čas na manželství. Společně s našimi partnerkami organizujeme společnou svatbu dvou mladých párů „ze světa“. Pro rodiče většiny z nás je to první setkání s životem překypujícím obecenstvím Církve bratrské. Naši rodiče, další pozvaní příbuzní a hosté začínají nově přemýšlet o Pánu.

Září roku 1980. Vydáváme se společně na čtrnáctidenní svatební cestu. Tou je přechod bulharských hor Rily a Pirinu. Uchvacují nás nádherná rána, kdy den vstává dlouhé desítky minut jen úzkým proužkem světla fantastických barev nad východním obzorem. Uchvacuje nás pohled na pískovcové skalní útvary nad městečkem Melnik v bulharské Makedonii. Nádhera.

Polovina 80. let. Setkáváme se v Opavě. Jirka překypuje aktivitou. Vede mládež, dorost, přitom staví dům, s manželkou Irenou pečuje o rodinu se dvěma, pak třemi

děťmi. A jako vždy jede se svými silami až na doraz. Přepětí si začíná vybírat svou daň. Jirka má první vážné zdravotní problémy, které ho nutí trochu přibrzdit. Nutí, ale moc nedonutí.

Polovina 90. let. Jirka zakládá firmu. Posuzování ekologických rizik, krajinné plány, grafické informační systémy. Aplikovaná ekologie. Tak trochu naše společné téma. Pracuje 20 hodin denně.

Po roce 2000 vyhrává jeho firma výběrové řízení na obrovský projekt GIS evidující všechny pozemkové bloky v ČR s mnoha nadstavbovými vrstvami jako nástroj pro vyplácení a kontrolu dotací EU do zemědělství. Firma se rozrůstá na více než 70 lidí, Jirka vydělává miliony a věnuje pro nás tehdy nepředstavitelnou částku 10 milionů korun na projekt „Kotelna“ v Opavě. Tomuto křesťanskému komunitnímu projektu se dál věnuje mnoho let svého života.

Rok 2005. Praha, ministerstvo zemědělství. Navštěvujeme spolu během několika hodin postupně několik společných známých, kteří mají v referátu z různých pohledů ekologizaci zemědělství. Jirka neúnavně jedná, představuje své vize, projekty, plány. Dveře se otevírají a zavírají a já téměř ničemu z toho, o čem mluví, nerozumím. Při společném obědě na ministerstvu Jirkovi říkám, že takto bych nebyl schopen žít ani jeden den svého života. On tak žil desítky let.

Báčov – polovina „nultých let“. Jirka začíná realizovat svůj sen. Staví krásnou valašskou dřevěnici na Báčově. Nejprve jednu, pak druhou a nakonec vzniká celá menší osada, které jsme s kamarády říkali Vrubelovo.

Rok 2016. Ve státě českém už řádně přituhlo. Korupce a „nadstandardní vztahy“ kam se podíváš. Jirka se v tomto systému snaží udržet firmu, aniž by dával. Nemožné.

Postupně musí propouštět lidi, vyjednává úvěry od bank i půjčky od kamarádů a známých a bojuje o přežití. Týden před smrtí mi řekl, že má z těchto dob zuby zbroušené na polovinu délky. I ve spánku měl zatnuté zuby a drtil zubní sklovinu.

Leden 2021. Jirka mi volá. Změněným hlasem říká, že má problém. Diagnostikovali mu rakovinu. Ale vše se zvládne. Teď dostaneme pod kontrolu bolesti, pak jídlo, no, a přitom se bude řešit nádor, který už stačil pustit cosi v játrech. Radíme se, jak mu můžeme pomoci a Petr Raus kontaktuje bratra MUDr. Slámu na Masarykově onkologickém ústavu v Brně. Den nato mi Jirka volá a ptá se, jak by se dal řešit problém s bydlením blízko Brna, aby nemusel dojíždět na infuze a chemoterapie až z Bácova. Domlouváme se, že bude u nás a připravujeme pro něj pokoj.

Polovina února. Jirka přijíždí. Unavený, vyhublý, ale plný naděje. Plánuje, jak dokončí svou knihu o ekologii, plánuje pár týdnů života v základním táboře kamaráda horolezce v Himalájích, plánuje, jak se společně podíváme do vietnamských hor. Plánuje, jak porazí nemoc. Vždy u toho ale dodává, že to je v Božích rukou. Mnohokrát opakuje, jak je vděčný za to, že má kolem sebe tolik lidí ze sboru na Lhotě, v Opavě i v Brně, kteří mu v této těžké době pomáhají. Opakovaně říká: „Když mě tady Pán bude chtít zachovat, můžu ještě dopsat knihu, můžu ... Když ne, rád odejdu domů.“

Čtvrtek 25.2. Výročí Vítězného února. Den, kdy rakovina zloby a závisti v roce 1948 na 41 let zvítězila nad naší společností. Odpoledne mi volá kamarád Radek, jestli vím něco o tom, že Jura prý nežije. Říkám, že to není možné. Ještě včera jsem s ním mluvil. Dohodli jsme se, že tentokrát pojede na infuzi do Brna z Bácova a tam po chemoterapii i odjede. No a dál se uvidí. Postel v jeho pokoji u nás zůstává dál

rozestlaná. Po půl hodině horečného telefonování zjistíme, že je to pravda. Pán Jirku zbavil těžkých bolestí. Bolestivý tumor na inervované části slinivky, dvakrát opakovaná operace stentu do břišní dutiny, akutní zánět žlučníku, těžký otok břicha. Bolest každé jedné z těchto nemocí by komukoli

z nás stačila. Jirka je měl všechny najednou. Lékaři mu pomohli od otoku břicha, dali tisíce opiáty a Pán vzal veškerou ostatní bolest.

Jiří, ahoj. Na shledanou v nebi.

Vranov, 27. 2. 2021

► Milan Hluchý

Aprílový rozhovor s Kulískovými

1. dubna 2021 uplyne 25 let od chvíle, kdy na místo sborových správcových nastoupili Inka a Mirek Kulískovi. A myslím, že by nám je mohly mnohé sbory závidět ☺.

❖ *Jak se to stalo, že jste se ocitli právě na tomto místě?*

Inka: Poté, co manželé Nykodýmovi odešli do důchodu, střídali se na tomto místě správcových modlitebny Kopřivovi, Červinkovi, Brančovi. V letech 1994/1995 jsme začali koketovat s myšlenkou, že by to byla možná práce pro nás, ale děti byly malé a

nebyla jsem si jista, jestli do této služby máme jít. Výhodou by bylo, že bychom k bydlení měli pěkný třípokojový byt, a taky, že jsme ve sboru odmala vyrůstali a znali jsme jeho provoz. Čas plynul, my jsme přemýšleli a modlili se. Po jednom rozhovoru s Brančovými a tehdejším staršovstvem jsme se nakonec rozhodli. Dne 1. 4. 1996 jsme

nastoupili na místo domovníkových-správcových modlitebny. Bylo to v době, kdy byl ve sboru bratr kazatel František Marek.

Mírek: V období svých dorostových a mládežnických let jsem pomáhal při brigádách na opravách modlitebny. Trávil jsem zde hodně času. V této době jsem více nahlédl do domovníckých povinností manželů Nykodýmových. Tehdy mě napadlo, že bych někdy mohl v modlitebně bydlet a dělat alespoň údržbáře.

❖ *Kdo tento „nápad“ jako první vyslovil?*

Inka: Nápad to byl spíše můj, neboť Mírek byl v té době zaměstnaný ve stavební firmě a na mně spočinula starost o modlitebnu.

❖ *Dovedli jste si tenkrát představit, že tu setrváte tak dlouho?*

Inka: Ano, dovedli. Chtěli jsme trumfnout Nykodýmovy, kteří byli v modlitebně 28 let. Samozřejmě jsme nevěděli, jak se náš život bude vyvíjet, ale zřejmě nás Pán Bůh tady chtěl mít. Takže 1. 4. 2021 to je 25 let, co jsme ve sboru na místě domovníkových.

❖ *Měli jste někdy chuť odejít?*

Inka: Lhala bych, kdybych řekla, že ne. Před dvěma roky jsem měla krizi, mezi svými přítelkyněmi jsem o tom mluvila, jestli už není čas odejít. Přišla i únava, když se nakupily akce o víkendu, kdy jsem neměla žádnou sobotu v měsíci volnou. Potom mi při rozhovoru více lidí nezávisle na sobě řeklo, že jsou rádi, že jsme tady, a že se nebojí zazvonit, když něco potřebují. A to je to, co mě povzbudilo do další práce.

❖ *Co vaše práce obnáší?*

Inka: Moje pracovní zařazení zní: Správcová a uklízečka obytného a sborového domu. Nebudu vypisovat pracovní náplň. Zjednodušeně – starám se o provoz a úklid

modlitebny a obytného domu. Komunikuji se staršovstvem, kazateli, nájemníky obytného domu. Mým přímým nadřízeným je hospodář sboru, t. č. Petr Dadák, a kolegyně účetní a vedoucí kanceláře Lydie Křipačová. Když byly děti malé, Mírek mně více pomáhal i při úklidu, v současné době dělá drobnou údržbu, jako je oprava splachovacího WC, výměna žárovky na stropě modlitebny apod.

❖ *V čem byly vaše představy o této práci na počátku jiné?*

Inka: Nějaké představy jsem měla, co budu dělat. Děláním to, co je potřeba.

❖ *Jste pořád na očích, pořád připraveni být k dispozici... Jaké to je? Nemáte chuť někdy na chvíli zmizet?*

Inka: Je to tak. Zasedli jsme k nedělnímu obědu a někdo zvonil, že si zapomněl v lavici peněženku, klíče... Mnohdy jsme takovými předavači věcí, někdo někomu něco nechá v šatně a ten si to během týdne potřebuje vyzvednout. Byla doba, že Mírek přišel z práce a během pěti minut někdo zvonil, že něco potřebuje. Mám své krédo, kterým se snažím řídit, že jak chci já, aby se lidi chovali ke mně, tak se musím chovat já k nim. Mízáme na chalupu do Pusté Rybné, tam se občerstvujeme.

❖ *Můžete odjet na dovolenou?*

Inka: Ano, můžeme, Na dovolenou mám nárok. Samozřejmě si ji organizujeme podle sborového kalendáře.

❖ *Setkáváte se s lidmi „z ulice“, kteří u vás zazvoní, že potřebují pomoc? Jak reagujete?*

Inka: Byla doba, kdy na nás zvonili různí lidé a žádali jídlo. Byli to pán s paní a říkali, jsme dva, abych jim jídla dala více. Nemám problém dát jídlo, v žádném případě však nedávám peníze.

❖ *Má tato práce také nějaké „výhody“ ☺?*

Inka: Určitě, tak jako všechno, má své kladné i záporné stránky. Nemusím dlouho cestovat do zaměstnání. Jsme uprostřed sborového dění. Vnímám velké Boží požehnání i v tom, že naše děti, Martin a Lukáš, mohly vyrůstát ve sboru. Martin měl čtyři roky a Lukáš rok a čtyři měsíce, když jsme do této služby nastoupili. Myslím, že i je tato naše práce ovlivnila a určitou měrou i vedla k zodpovědnosti. Mnohdy nám pomáhali při úklidu po sobotních akcích, kdy bylo potřeba uklidit na nedělní shromáždění. Pán Bůh nám požehnal i v tom, že oba kluci mají pěkné rodiny a my jsme získali milé snachy a vnoučata.

❖ *Co vám udělalo nebo dělá radost?*

Inka: Nové staršovstvo, Lydie Křipačová, s kterou si rozumím. Jsou mladší a úplně mě nabíjejí energií. Těším se na novou kazatelskou rodinu, těším se na rekonstrukci modlitebny. Chtěla bych moc poděkovat bratru Mirkovi Křipačovi, který má rekonstrukci na starosti.

❖ *Jak se změnila vaše práce za poslední rok, za dobu pandemie?*

Inka: V modlitebně je samozřejmě provoz omezen, je pouze on-line přenos. Do sálu však přicházejí lidé, kteří nemají počítač. Pořád je co uklízet, prach se usazuje i v době covidové. Ve středu (v zimním období) se vařily polévky pro lidi bez domova. V obytném domě, kde se bydlí, je potřeba také stále uklízet. V minulém roce se v obytném domě opravovaly postupně tři byty. Dohlížela jsem na práci řemeslníků a bylo potřeba více uklízet na chodbě domu a následně v bytech uklidit po řemeslnících.

❖ *A v čem vidíte změny za těch 25 let?*

Inka: Určitě přibýlo aktivit. Klub rodičů, setkávání seniorů, kluci na čaj. Mnohdy o

víkendech přespávali v modlitebně mladí lidé, šli na výlet a pak zde spolu trávili čas. Od nich jsem také mnohdy slyšela, že jsou rádi, že tady mohou spolu být. Myslím, že se více řeší otázka bezpečnosti práce, kontroly kotlů, komínů, plynu, elektra, atd.

❖ *Máte nějaké přání, co byste rádi zavedli, koupili, změnili...? Myslím ve vztahu ke sboru.*

Inka: K tomuto bych řekla, že musím poděkovat vedení sboru, že mám možnost si koupit kvalitní přípravky a pomůcky k úklidu. Např. parní čistič, který velice využívám v kuchyni a na toaletách, elektrickou stěrku na okna apod.

❖ *Čím vám můžeme pomoci?*

Inka: Děkuji za vlídná slova a možná trochu shovívavosti, když nebude všechno super tip-t'op ☺. Děkuji za podporu od nového staršovstva, kdy jsem si pohovořila o své práci s bratry – hospodářem a místopředsedou staršovstva.

❖ *Myslíte, že překonáte Nykodýmovy?*

Inka: Jak jsem již řekla, Nykodýmovi byli na domovnickém místě 28 let. Myslím, že máme dobře nakročeno, abychom tuto dobu překonali ☺.

Na závěr bych vám chtěla poděkovat za všechna milá slova, která jsme od vás všech různě slyšeli. Na druhou stranu mi klidně zase vy řekněte, co dělám špatně, abych to mohla napravit. Přeji vám/nám Boží požehnání do dalších dnů a výhled do dne, kdy se budeme moci zase scházet na živo.

My taky děkujeme a jsem moc rádi, že vás máme ☺.

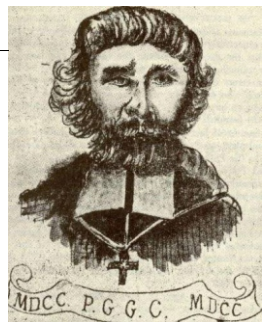
► *Ptala se Lenka Brokllová.*

KALENDÁRIUM

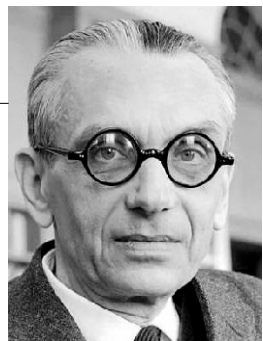
VĚCÍ DUCHOVNÍCH I SVĚTSKÝCH

15. 4. 1901 – v Paříži zemřel český malíř Václav Brožík, mj. autor obrazu Mistr Jan Hus před koncilem kostnickým.
15. 4. 1921 – v Brně narozen architekt Miroslav Spurný, projektant např. Bílého domu, budov polikliniky na Lesné, nemocnice v Boskovicích, areálu nemocnice v Bohunicích, či správní budovy na brněnském výstavišti.
18. 4. 1861 – v Křtětíně u Kunštátu narozen moravský historik Rudolf Dvořák.
21. 4. 1661 – v Brně narozen jezuitský misionář, botanik a zakladatel první lékárny ve filipínské Manile Joseph Georg Kamel. —————
22. 4. 1951 – likvidační hromada Spolku rozhodných křesťanů – sbory této denominace na Těšínsku se stávají součástí naší církve. ★
22. 4. – Den Země – celosvětová akce zaměřená na podporu a propagaci ochrany životního prostředí. Slaven od roku 1970, od roku 1971 organizován OSN.
23. 4. 1891 – v doněcké Soncovce na dnešní Ukrajině narozen ruský hudební skladatel Sergej Sergejevič Prokofjev.
26. 4. 1841 – v Praze narozen spisovatel a dramatik Julius Zeyer.
26. 4. 1986 – havárie jaderné elektrárny v Černobylu na Ukrajině.
27. 4. 1921 – v Londýně narozen kazatel, teolog a biblista John Robert Walmsley Stott. ★
28. 4. 1906 – v Brně se narodil rakouský matematik a logik Kurt Gödel. —————
30. 4. 311 – císař Galerius vydal edikt serdický – tím bylo ve východní části římského impéria ukončeno pronásledování křesťanů započaté předtím Diokleciánem (podrobněji viz Kompas z dubna 2019).

► Josef Vávra

♦ Událost označená ★ je rozvedena v Letopisech (viz str. 12).

Zapomenuté výročí?

Po přečtení březnového kalendária mi neustále „zvonilo v uších“, a nějakou dobu trvalo, než jsem odhalil příčinu. Bylo to chybějící, ale velmi významné výročí a datum v našich novodobých dějinách. Jedná se o 7. březen 1850. Některým v této chvíli již patrně svítilo. Jde tedy o 171. (!!!) výročí. Ještě chvílku některé z vás nechám tápat. Jde o muže celosvětového významu. Je to člověk, bez kterého bychom v dějinném slova smyslu a významu dnes neexistovali. Je to datum narození našeho prvního prezidenta a současně obnovitele naší státní samostatnosti s mezinárodním uznáním existence „nového“ svobodného státu.

Rád bych toto nekulaté výročí doplnil několika větami, či z mého pohledu zajímavostmi.

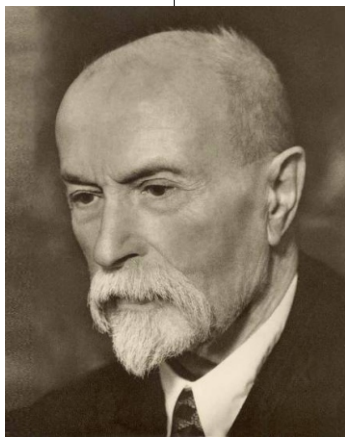
Byl to prezident, kterého si váží generace „Čechoslováků“ od Aše až po Zakarpatskou Ukrajinu včetně, kterého ZNÁ a váží si celý vzdělaný svět, jehož fotografie, popřípadě busty dodnes na „Zakarpát“ zdobí a ožívují interiéry v mnohých domácnostech. Zrovna tak jako v diasporách „Čechoslováků“ v USA, Kanadě, Jižní Americe, Austrálii. President, na kterého můžeme být, a to plným právem, hrdí a pyšní! President, za kterého se v žádném případě nemusíme stydět.

Při příležitosti Masarykových 80. narozenin přijal v roce 1930 Parlament Československé republiky zákon, který zněl: „T. G. Masaryk se zasloužil o stát.“

Bylo to velké a jistě zasloužené (!) vyznamenání. Ale přesto se našli odpůrci tohoto zákona (mezi jinými Národní demokracie), kteří tvrdili, že se „megalomansky“ (?!!!)

vyzvedává jeho osobnost. Přesto byl tento zákon přijat a 26. února 1930 vešel v platnost. K této významné události dostal Masaryk množství gratulací, telegramů, dopisů, a to z celého světa.

V dopisech byl nazýván Velkým moudrým starcem na Hradčanech, byl srovnáván s Goethem, a dokonce s Vilémem Tellem. Celou touto tehdejší oslavou se však vzpomínalo na to, jak v roce 1927, kdy se v Evropě hodně diskutovalo o otázce, kdo by se měl stát prezidentem budoucích Spojených států evropských, mj. odpověděl i slavný anglický spisovatel G. B. Shaw slovy: „Znám jen jednoho. Je to Masaryk.“

A proto nezapomínejme na našeho prvního prezidenta, bez něhož bychom neexistovali. Nezapomínejme na muže celosvětového významu. Muž, člověk, demokrat nad demokraty, profesor, filosof a

jeden z největších obhájců pravdy, a to i v případech, kdy je velmi, velmi nepříjemná. (Viz např. známý spor o pravost Rukopisů... nebo o údajnou židovskou rituální vraždu na Jihlavsku.) Byl absolutně nekompromisní

v otázkách pravdy. A to i v případech, kdy stál proti většině.

VZDEJME HOLD JEHO PAMÁTKY.

► Jiří Zouvala

► Redakce obvykle připomíná pouze kulatá výročí. Obsah článku se nemusí kerýt s názorem redakce.

Letopisy k březnovým výročím

22. 4. 1951 – likvidace Spolku rozhodných křesťanů – Spolek rozhodných křesťanů (Związek dla stanowczego chrześcijaństwa) byl volným uskupením evangelikálních

(dnes součást Českého Těšína), Horní Suché, Hrádku nad Olší, Neborech a Tyře (dnes části Třince). Za druhé světové války byla jejich shromáždění zakázána a další omezení přišla po přijetí komunistických církevních zákonů, kdy musely všechny církevní spolky ukončit svou činnost a žádná nová církev nemohla být státem uznána. Členové těchto těšínských sborů se tehdy rozhodli spojit se s naší církví, neboť ji vnímali jako duchovně nejbližší. Nebylo to soužití jednoduché a bezproblémové, protože každá ze stran vycházela z jiných důrazů ve vnímání víry. Tak se také stalo, že v roce 1963 zástupci společenství v Dolním Žukově a Neborech oznámili opětovné vystoupení svých sborů z naší církve; z hlediska zákonů se tyto sbory staly nelegálními. Ale ani pro ostatní společenství Spolku rozhodných křesťanů, která zůstala v rámci naší církve, nebyla situace lehká, neboť v době jejich sloučení s naší církví již byla úředně schválena nová systemizace sborů naší církve a tím striktně ustanoven konečný počet jejích sborů (komunisté byli přesvědčeni, že počet věřících bude pod vlivem

100-lecie Związku Stanowczych Chrześcijan
100. výročí Svazu rozhodných křesťanů

DUCHOWE PRZEBUDZENIE
100-lecie Ruchu Stanowczych Chrześcijan

křesťanů na Těšínsku. Vznikl v roce 1910 z věřících, kteří v místní Slezské evangelické církvi augsburského vyznání nenašli pochopení pro charismatické pojetí své zbožnosti. Tyto skupinky se scházely na shromážděních v Těšíně, Dolním Žukově

učení „vědeckého materialismu“ klesat a je jen otázkou času, kdy církev zanikne, tudíž nebylo ani pomýšlení, že by počet sborů mohl růst – a navyšování počtu sborů nebylo ani „ideologicky přípustné“). Těšínské sbory SRK tak nemohly z hlediska zákona získat status sborů, nýbrž pouze postavení samostatných stanic (tzn. bez nároku na vlastního kazatele a bez státního souhlasu pro své kazatele). Tento neblahý stav trval do roku 1967, kdy se klatovský sbor naší církve dobrovolně vzdal své samostatnosti ve prospěch sboru v Českém Těšíně. Tím bylo dosaženo jakéhosi zrovnoprávnění těšínských sborů a dotvrzen jejich významu pro celou naši církev.

27. 4. 1921 – v Londýně narozen John Robert Walmsley Stott – narodil se do rodiny známého lékaře a agnostika Sira Arnolda Stotta a jeho luteránské manželky Emily. Od prvopočátků až do své smrti byl John Stott členem kostela All Souls (Všech duší) v centru Londýna, jehož byl v letech 1945–1950 kazatelem a v letech 1950–1975 správcem. Protože se tento kostel nachází doslova přes ulici od hlavní budovy BBC, přenášel britský rozhlas velmi často bohoslužby právě z tohoto kostela, což z All Souls činilo jedno z nejvlivnějších náboženských společenství v celé Británii. John Stott vystudoval francouzštinu a teologii na cambridgeské Trinity College a již tam se stal jedním z důležitých vůdců mládežnického univerzitního hnutí. V průběhu jeho působení v All Souls jeho vliv dále sílil a v letech 1966–1967 se stal klíčovou figurou ve sporu, zda mají evangelikálové zůstat v anglikánské církvi. Tehdy na setkání Evangelikální aliance známý kazatel Martin Lloyd-Jones otevřeně veřejně zkritizoval evangelikální křesťany, že zůstávají členy státní církve, čímž oslabují celé evangelikální hnutí v Británii. John Stott

se tenkrát proti němu ostře postavil a proměnil řeč o potřebnosti evangelikálů a jejich působení uvnitř anglikánské církve pro její vnitřní proměnu. Ve sporu nakonec převážil Stottův hlas a evangelikální křesťané zůstali v rámci státní církve a v průběhu následujících desetiletí v ní velmi významně zvýšili svůj vliv (někteří publicisté hovoří v posledních letech přímo o „evangelikálním převratu“ v anglikánské církvi). Od 70 let se mnohem více soustředil na mezinárodní pole své služby, vydal na 50 knih (mnoho z nich vyšlo i v českém či slovenském překladu jako *Kázání na hoře*, *Janovy listy*, *Rok s Biblií*, *Zápas mladé církve*), jeho význam pro evangelikální hnutí je celosvětový, je také přímým autorem Lausannského závazku evangelikálních církví o nutnosti šíření evangelijní zvěsti po celém světě. Jeho postavení pro současný protestantismus shrnul v listopadu 2004 David Brooks z New York Times slovy: „*Kdyby evangelikálové mohli vybrat papeže, byl by Stott osobou, kterou by zvolili.*“ John R. W. Stott završil svou pozemskou pout' dne 27. července 2011.

Josef Vávra

VÝPIS ZE ZÁPISŮ

JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA

JEDNÁNÍ 1. – 31. 3. 2021 | BRNO

Přítomni: Petr Dadák, Tomáš Nykodým, Daniel Komrska, Miroslav Křipač, Lukáš Pacek, Jaroslav Štigler, Josef Vávra.

Jednání staršovstva proběhlo s ohledem na aktuální situaci plně v on-line režimu v pravidelných i mimořádných časech.

1. Hledání správce sboru

V březnu proběhla příprava Výročního členského shromáždění, které je plánováno na neděli 9. května odpoledne on-line. Samotná volba nového správce sboru proběhne v modlitebně vždy každou neděli 9.00 – 11.30, středu 17.00 – 19.30 a čtvrtek 16.00 – 17.00. Pokud se ve volbě nepodaří získat dostatek hlasujících, bude volba neplatná. Prosím proto všechny členy sboru o účast na této volbě, případně o zaslání vzdání se práva hlasovat, aby byla volba platná. Prosíme také o přímělné modlitby za bratra kazatele, náš sbor i nadcházející volbu.

2. Nový hlavní vedoucí Velkého dorostu

Staršovstvo vedlo rozhovor s bratrem Janem Kvapilem, v rámci kterého jej pověřilo hlavním vedením Velkého dorostu. Přebírá tak vedení od bratra Petra Dadáka, který je od loňského roku hospodářem. Oběma bratrům stejně jako ostatním kmetům Velkého dorostu děkujeme za trpělivou práci s dorostenci.

3. Nové vedení Mládeže

Staršovstvo vedlo rozhovor také s bratrem Jaroslavem Štiglerem ml. a sestrami Ester Pučálkovou a Adélou Bischofovou (CB Trutnov) o novém uspořádání vedení Mládeže v tomto složení. Hlavním vedoucím Mládeže byl pověřen br. Jaroslav Štigler ml. Vedle toho zůstávají další skupinky mládeže, které se i nadále scházejí. Děkujeme celému týmu i ostatním pracovníkům podílejícím se na vedení Mládeže a skupině za jejich služby.

4. Stanice Bohumilice

Staršovstvo povzbudilo dopisem všechny řádné členy v samostatné stanici Bohumilice k uspořádání voleb do místního staršovstva, které dosud nebylo zvoleno a které je jednou z podmínek pro fungování samostatné stanice.

5. 40 dní s Biblií a on-line modlitby

V rámci celocírkevní akce 40 dní s Biblií byla zahájena série on-line modlitebních chvil, které probíhají každý den od 21.00 na webových stránkách sboru.

6. Centrální telefonní síť Církve bratrské

Rada Církve bratrské dojednala se společnostmi T-Mobile nové podmínky provozu telefonní sítě pro členy a přátele našich sborů. Hlavní změnou je přechod telefonních čísel všech účastníků z řad řádných členů a přátel do nového programu Benefit. V původní rámcové smlouvě zůstávají pouze čísla kazatelů (administrátorů, vikářů), zaměstnanců sboru a správců CTS.

7. Rozhovor s Emou Bagarovou

Sestra Ema Bagarová požádala staršovstvo o křest a členství v našem sboru. Staršovstvo s radostí souhlasilo s jejím rozhodnutím. Křest a přijetí do sboru proběhlo v neděli 28. 3. 2021 za účasti bratra kazatele Jana Asszonyi, který sestru také vedl v rámci přípravy ke křtu.

8. Volba revizorů, volební komise a delegátů konference

V rámci příprav výročního členského shromáždění staršovstvo projednalo také volbu dalších orgánů sboru. Zároveň s touto volbou se staršovstvo zabývalo otázkou dovolby původně schváleného počtu členů staršovstva o zbývajících dva členy. Otázka snížení počtu členů staršovstva na stávajících šest členů bude také předmětem hlasování členů sboru v rámci členského shromáždění.

9. Zpráva o naplňování poslání sboru

Staršovstvo započalo přípravu zprávy o naplňování poslání sboru. Nejen s ohledem na aktuální epidemickou situaci bude v letošním roce obsah zprávy jiný, než v minulých letech a více se zaměří na skutečnou podstatu poslání našeho sboru.

10. Společná bohoslužba 11. dubna 2021

Staršovstvo schválilo prosbu Rady Církve bratrské uspořádat celocírkevní on-line bohoslužbu z našeho sboru v dubnovém termínu.

11. Testování na COVID-19 v době mimořádných opatření

V rámci horšící se epidemické situace v souvislosti s novými nakažlivějšími formami koronaviru staršovstvo rozšířilo původní omezení živého zpěvu z naší modlitebny, která nemá pro zpěváky plně oddělený prostor, o možnost živého zpěvu, a to po testování antigenními testy. První testování proběhlo v neděli 28. 3. 2021 díky pomoci paní doktorky Maueroové, jejíž ordinace působí jako registrované antigenní odběrové centrum. Byly tak provedeny odběry účinkujících přímo v neděli ráno před zahájením bohoslužby. Další nová možnost testování je pomocí samoodběrových testů, které jsou od 6. dubna povinné pro zaměstnance našeho sboru a bratra kazatele.

12. Interní směrnice na rok 2021

Staršovstvo schválilo interní směrnice předložené bratrem hospodářem.

13. Rekonstrukce modlitebny

Staršovstvo projednalo dílčí kroky v postupu prací na dokončované projektové dokumentaci k rekonstrukci a také navrhované možnosti financování rekonstrukce.

DUBEN V NAŠEM SBORU

Po dobu, kdy nebude možná osobní účast na bohoslužbách, budou nedělní shromáždění i biblické hodiny přenášeny on-line prostřednictvím YouTube, platný odkaz najdete vždy na cb.cz/brno.

Pravidelné i mimořádné pobožnosti (10.00)

- 2. 4. Celocírkevní Velkopáteční bohoslužba
- 4. 4. Boží hod velikonoční – kaz. Petr Asszonyi
- 11. 4. Celocírkevní bohoslužba – káže kaz. Petr Grulich (přenos bude tentokrát z naší modlitebny)
- 18. 4. br. Josef Vávra
- 25. 4. kaz. Karel Hůlka
- 2. 5. kaz. Daniel Komrška

Biblické hodiny (18.00)

Všechny středy bude mít Daniel Komrška.

Středeční biblické hodiny budou věnovány tématu „Velikonoční radost pro všední dny“.

Večírek

11. 4. v 18 hodin bude zcela mimořádná příležitost ke společnému setkání na večíрку. Pandemická situace sice umožňuje pouze on-line setkání, připravujeme ale večírek s manželi Hůlkovými. Odkaz pro připojení na večírek bude umístěn na webových stránkách sboru. Pro ty, kdo nemají internet, bude večírek přenášen také v modlitebně.

Dorosty i mládež pokračují v on-line setkáních. Bližší informace u vedoucích.

Páteční on-line setkání

Pravidelná setkání ke společnému přemýšlení nad Bibli a modlitbám bývá vždy v pátek ve 20 hodin. Odkaz k připojení je umístěn zpravidla hodinu před setkáním na webových stránkách sboru.

Fotbálek

Stále v karanténě. Doporučuje se důsledná Home Office příprava.

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zasílali do redakční rady Kompasu.